UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis possit absolvere à reservatis ex Jure Ordinario? paragr. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Visual Library

§. I.

Quis poſſit abſolvere à peccatis, vel Excommunicationibus reſervatis Iure Ordinario.

1. POteſt primò is, qui reſervavit, ſeu is, cui facta eſt reſervatio, v.g. Capitulum Generale reſervat peccata Provinciali, vel Superiori locali; tunc Provincialis, vel Superior localis pro tempore exiſtentes, ſeu ſucceſſores in officio, poſſunt jure ſuo directè abſolvere. Item Epiſcopus reſervat aliqua peccata: poterit ergo Epiſcopus ipſe, ut item ſucceſſor in Epiſcopatu ea directè jure ſuo abſolvere.

2. Poteſt Secundò, Superior horum. Quare in Religionibus poterit Generalis, & Provincialis abſolvere caſus reſervatos Superiori locali, ſicuti à caſibus in aliqua Diœceſi reſervatis Epiſcopo, poteſt tum Papa abſolvere, tum Legatus à latere ejus Provinciæ, ut notat Gavantus, *a* & Averſa *b* Limitat tamen ibidem Gavantus, ne Legatus poſſit abſolvere à Cenſuris per ſententiam latis.

a *Gavant. in ſuo manuali v. legatus.*
b *Averſ. q.17. de pœn. ſect.* 4

3. Poteſt Tertiò, Inferior, cujus dignitati Superior perpetuo conceſſit, ut poſſit abſolvere à reſervatis. Ejuſmodi eſt Epiſcopus, cujus dignitati conceſſit Tridentinum, ut is abſolvere poſſit ab omnibus Pontificiis caſibus occultis, de qua re infra: tunc enim Epiſcopus jure Ordinario abſolvit. Ejuſmodi etiam ſunt Prælati Regularium, quorum officio Pontifex Summus conceſſit poteſtatem abſolvendi ſuos ſubditos à caſibus Pontificiis, modo ſuperiùs indicato.

De Pœnitentiario Eccleſiæ Cathedralis breviter, & abſolutè nega, ei, ſive ex jure, ſive ex conſuetudine, conceſſum eſſe, poſſe abſolvere à reſervatis ſine ſui Epiſcopi ſpeciali commiſſione: quod latè contra nonnullos proſequitur Diana. *c*

c *Diana p. 9. tr. 8. reſ. 11. & reſ.* 12.

4. De Vicariis Epiſcoporum dicam mox *cap,* 10. *§. unico, numero* 9. De Vicariis autem Prælatorum Regularium, an ſcilicet Superiores, an Miniſtri, an cæteri ſimiles, vel Vice-Priores, Vice-Rectores, &c. ſaltem, quando abeſt horum Superior hac eadem poteſtate ordinaria gaudeant? Pendet ex cognitione poteſtatis, quam prædictis conceditur in Religione quaque ſua. Lege Quintanadvennas, *d* alioſque.

d *Quintanad. tr. de pœn. ſing.* 13. *à nu.* 1.

5. Profectò in mea, Miniſtro nulla conceditur, in hoc, poteſtas, ut in ſequentibus Reſponſis dixerunt Peritiores inſtituti Soc. Jesu ſuprà citati. *e*

Pelliz. tr. 1 *c.* 2. *à nu.* 519. *Delugo de pœn. d.* 19. *num.* 16. *Iuniper. de caſib. reſe. p.* 1. *diſp.* 1 *q.* 2. *c.* 2.
e *in manuſcripto, quæ apud me habeo.*

I. Abſente Rectore non habet Miniſter facultatem abſolvendi à reſervatis, niſi ei ſpecialiter conceſſum ſit, quod non expedit fieri maximè ſi ad paucos dies dumtaxat abſit: poteſt enim quis confiteri Ordinario cum onere ſe ſiſtendi Superiori. Quomodo id intelligatur vide omninò *f* infrà.

f *Infra c.* 12. *§.* 3. *n.* 11.

6. *II. Miniſter non poteſt, abſente Rectore dare facultatem abſolvendi à reſervatis, niſi hoc etiam, præter curam domus, quam ipſi concedit, officium, ſpecialiter commiſſum ſit à Rectore abituro.*

7. *III. Miniſter non poteſt dubitare Confeſſarium, nec dare facultatem abſolvendi à reſervatis, nec & ipſe abſolvere.*

8. *IV. Si tamen relinquatur cum titulo, ac præſertim poteſtate Rectoris, videtur habere iſtam poteſtatem.*

9. *Denique Præfatio Compendii Privilegiorum loquitur de Vice-Rectoribus Ordinariis (non de Miniſtro ad breve tempus pro Rectore relicto) qui adminiſtrant cum plena poteſtate, & ſunt veri Superiores.*

10. Verùm ad ea, à quibus diſceſſeram, redeamus. Quod diximus de peccatis, dic proportionaliter de Excommunicatione reſervata: ea enim per ſe loquendo, & communiter ex jure Ordinario, de quo loquimur, poteſt Primò, abſolvi ab ipſo reſervante, ſeu ab ejus ſucceſſore in officio, & ab eo, cui Excommunicatio reſervatur. Secundò, à Superiore illorum. Tertiò, à Delegato perpetuo, &c.

11. Dixi autem (*per ſe loquendo*) nam per accidens, ratione neceſſitatis urgentis, poſſunt, & alii, ſed hæc poteſtas potiùs eſt ex jure Delegationis, quàm ex jure Ordinario, ut videbimus latè *g* inferiùs.

g *Infra* 12. *§.* 3.

12. Dixi item (*communiter*) nam quamvis ipſe reſervans poſſit ab Excommunicatione, ſibi reſervata communiter ſuum ſubditum abſolvere, excipiuntur *h* tamen quatuor caſus. Primus, quando quis fuit Excommunicatus per Delegatum Pontificis ad certam cauſam finiendam, ſi non vult parere ejus ſententiæ definitæ, & per annum in contumacia perſe-

h *Lege Quin. diſp.* 14. *de excommun. n.* 656.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

perſeveret: tunc enim non poteſt ipſemet, qui Excommunicavit, ſed Solus Summus Pontifex ita habetur *C. quarenti.* *a* Secundus, quando Excommunicatio lata ab inferiore confirmatur à Superiore ex perfecta cognitione cauſæ, & ex certa ſcientia, tunc enim Excommunicatio evadit reſervata ipſi Superiori: Ita Coninck. *b* Tertius, quando Epiſcopus aliquem Excommunicat, reſervatque ejus Excommunicationis abſolutionem non ſibi, ſed Papæ, tunc enim ſolus Summus Pontifex abſolvet, Ita Campanili, *c* licet hunc tertium caſum neget Diana, *d* dicens adhuc poſſe per legitimam appellationem, Metropolitanum. Quartus, quando incendiarii ſunt nominatim excommunicati, & denunciati, tunc enim ex cap. *Tua nos,* de ſententia Excommunicationis, a ſolo Summo Pontifice poſſunt abſolvi.

a *Cap. quarenti de Offic. Deleg.*
b *Coninck. d. 14. de excommu. nu. 656.*
c *Campan. in diverſ. Iur. rubr. 11. ca. 15. num. 132. cui ad ade Donat. de marinis lib. 1. controv. contr. 17.*
d *Diana p. 3. tr. 4. reſol. 158.*

13. Prædicta poteſtas, quia quis gaudet jure Ordinario, duos effectus parit in illam habente. Primus eſt, ut poſſit eam aliis delegare, id eſt, habens juriſdictionem Ordinariam, poteſt eam aliis exercendam committere; Nam propterea rectè Barboſa *e* ex Suario, aliiſque, notat Archiepiſcopum, dum ipſe actu viſitat Diœceſim ſui ſuffraganei, ſicuti poteſt abſolvere ſubditos prædicti ſuffraganei per ſe, ita etiam poſſe pro illo tempore per alios, quia tunc utitur juriſdictione Ordinaria. Atque hoc, quod dicimus, in hac materia, de qua agimus, verum eſt etiam, ſi ejuſmodi Ordinarius Sacerdos non ſit; ut uſu venire ſolet, quando Prælatus aliquis non eſt Sacerdos: Is enim, licet non poſſit per ſe abſolvere, poteſt tamen illam poteſtatem Sacerdoti committere.

e *Barb. de poteſt. Epiſc. p. 1. tit. 4. nu. 48.*

14. Secundus eſt, ut inferior præſente Superiore, v. g. Provincialis, præſente Generali, & localis, præſente Provinciali, poſſit liberè uti tota poteſtate, quam jure Ordinario habet: ſi quidem cum uterque ſit Ordinarius independenter unus ab altero, ſuam quiſque exercere juriſdictionem poteſt, ſive immediatè abſolvendo, ſive alteri, ut modo diximus, ſuam poteſtatem conferendo.

§. II.

An Ordinarii Prælati obligentur, ejuſmodi poteſtatem reſervata abſolvendi, alteri delegare.

1. HÆc eadem eſt quæſtio, atque illa, An Superior, Epiſcopus, v. g. vel Prælatus Regularis, in caſu occurrenti teneatur dare licentiam idoneo Confeſſario petenti authoritatem abſolvendi ejus ſubditum nolentem accedere immediatè ad Superiorem. Dico (*in caſu occurrenti*) nam, an obligetur, antequam fiat petitio, conſtituere Confeſſarium, qui poſſit univerſaliter abſolvere reſervata, non multò ante dictum *f* eſt.

f *Supr. c. 7. §. 2. à nu. 26.*

2. Ad propoſitam autem quæſtionem ex communi ſententia univerſaliter idem dicendum eſt, quod de Prælatis Regularibus ſpecialiter nuper indicavimus, *g* id eſt, quando ex licentia non timetur rationabiliter damnum pœnitentis, qui, ob facilitatem Abſolutionis, non emendabitur, nec timetur damnum boni publici, vel tertii, ut eſſet gravis infamia communitatis, vel facilitas peccandi in aliis, qui caſuum reſervatorum legem non curarent, ſi hæc, inquam, non timentur, Superior licentiam denegare non debebit, ac denegando mortaliter peccaret: multò magis, ſi Confeſſarius teſtetur pœnitentem eſſe in periculo omittendi omnino Confeſſionem. Ita Quintanadven. *h* lege item Caſtrop. *i* Quando vero aliquod ex his malis timetur (quod timeri poſſe rariſſimum eſſe notant paſſim Doctores, quia hic agimus in foro conſcientiæ de peccatore, verè, ut ſupponitur, pœnitente) denegabit licentiam ſine peccato: Sed addo, etiam in hoc caſu, regulariter melius fore, ſi licentiam concedat, injungendo aliquam obligationem hujus, vel illius remedii, quo obviari probabiliter poſſit damno, non timetur, itemque poſſint occaſiones peccandi removeri.

g *Cap. 7. §. 2. à n. 57.*
h *Quintanad. de pœn. ſing. 3. nu. 5.*
i *Caſtrop. de pœn. p. 15. §. 5. n. 4*

3. Quod ſi dubium ſit, an prædicta pericula adſint, debet omnino licentiam concedere Superior, quia neceſſitas pœnitentis ponendi ſe in ſtatu gratiæ certa eſt, atque adeò prævalere debet prædicto dubio periculi.